

RIKSDAGENS SVAR 305/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar samt till vissa andra lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar samt till vissa andra lagar som har samband med den (RP 279/2014 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 46/2014 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller lagstadgad pensionsförsäkring som bedrivs av ett arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992), en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006) (*pensionsanstalt*).

På Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt tillämpas 4—7, 26 och 27 § i denna lag.

2 §

Allmän bestämmelse om beaktande av risker vid beräkningen av solvensen

Pensionsanstalten ska vid beräkningen av solvensgränsen beakta de risker som hänför sig till dess verksamhet enligt riskklassificeringen i 11 §. Pensionsanstalten ska i fråga om varje enskild placering då beakta alla de väsentliga risker som hänför sig till placeringen.

Vid beräkning av solvensgränsen ska ett riskvärde och en förväntad avkastning beräknas för varje riskklass, och den risk som koncentration av placeringarna medför ska beaktas. Dessutom ska man vid beräkningen beakta korrelationerna mellan riskklasserna på det sätt som föreskrivs nedan. Om pensionsanstaltens placeringsfördel-

ning överskrider de diversifieringsgränser som anges i denna lag, ska solvensgränsen höjas på det sätt som föreskrivs nedan.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *aktierisk* risken för en akties värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

2) *ränterisk* risken för en uppgång i räntenivån och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

3) *kreditmarginalrisk* risken för en uppgång i kreditmarginalen och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

4) *fastighetsrisk* risken för en fastighets värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

5) *valutarisk* risken för att en valuta försvagas mot euron och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

6) *råvarurisk* risken för en råvaras värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

7) *risk avseende avkastningskrav* risken för att pensionsanstalten inte får den avkastning på sina placeringar som avkastningskravet förutsätter,

8) *försäkringsrisk* den risk som försäkringsfall medför för pensionsanstalten,

9) *reglerad marknad* en reglerad marknad enligt 2 kap. 5 § och en multilateral handelsplattform enligt 2 kap. 9 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) samt med dem jämförbara reglerade marknader och multilaterala handelsplattformar i en annan stat,

10) *lång position* en placering vars värde sjunker när den förväntade förlust enligt riskklass som hänförts till den realiserar,

11) *kort position* en placering vars värde stiger när den förväntade förlust enligt riskklass som hänförts till den realiserar,

12) *nettoposition* skillnaden mellan lång och kort position för en viss placering,

13) *duration* modifierad duration,

14) *delta* det hur känsligt marknadsvärdet av ett derivatavtal är för ändringar i priset på den underliggande tillgången.

2 kap.

Diversifiering av placeringar

4 §

Allmän bestämmelse om diversifieringen av placeringar

Pensionsanstalten ska, i enlighet med den lagstadgade pensionsförsäkringens karaktär, i sin placeringsverksamhet se till att placeringarna diversifieras på ett ändamålsenligt sätt. Vid diversifieringen ska placeringarnas säkerhet, avkastning, likviditet och mångsidighet beaktas.

5 §

Placeringar i en enda fastighet

Högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar kan vara

1) direkta eller indirekta placeringar i en enda fastighet eller i flera fastigheter som är belägna så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering,

2) rättigheter och fordringar som hänför sig till en enda fastighet eller till flera fastigheter som betraktas som en enda placering eller till fast egendom som betraktas som en enda placering,

3) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar, rättigheter eller fordringar som avses i 1 eller 2 punkten.

Om det som hyresgäster i en fastighet som betraktas som en enda placering finns minst fem av varandra oberoende motparter, är det procenttal som avses i 1 mom. 10.

I fråga om Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt är procenttalet enligt 1 mom. dock 10.

6 §

Placeringar i ett enda samfund

Högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar får vara direkta eller indirekta placeringar i samma samfunds masskuldebrevslån, aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser eller skuldförbindelser som en och samma gäldenär har gett. Masskuldebrevslån och skuldförbindelser med säkerhet ska inte beaktas upp till gränsbeloppet för säkerheten.

Bestämmelserna i 1 mom. ska inte tillämpas på masskuldebrevslån och skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en stat vars kreditbetyg hör till kreditklass 1 i enlighet med 11 §.

Trots bestämmelserna i 1 mom. kan högst 40 procent av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts medel för ordnande av likviditeten kortfristig placeras i samma kreditinstitut.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om beräkningen av gränsbeloppet för säkerheten enligt 1 mom.

7 §

Säkerhet för skuldförbindelser

Högst 10 procent av placeringarna kan vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, om samfundets kreditbetyg hör till kreditklass 1, eller om det hör till kreditklass 2 och anses vara tillräckligt betryggande. I annat fall kan högst 5 procent av placeringarna vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Denna paragraf ska inte tillämpas på skuldförbindelser där borgensmannen är en stat vars kreditbetyg hör till kreditklass 1.

Närmare bestämmelser om de kreditbetyg i kreditklass 2 som kan anses vara tillräckligt betryggande utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

8 §

Överskridning av gränserna för diversifiering

Om gränserna för placeringar i ett enda samfund eller en enda fastighet eller gränserna för säkerhet för skuldförbindelser enligt 5—7 § överskrids, läggs till den solvensgräns som avses i 23 § ett belopp som är 15 procent av det belopp som överskrider gränsen. Om dock mer än 15 procent av pensionsanstaltens placeringar gjorts i ett enda samfund eller en enda fastighet, eller om mer än 15 procent av pensionsanstaltens placeringar gjorts i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, läggs den del av placeringarna som överskrider 15 procent till solvensgränsen i sin helhet.

3 kap.

Riskklasser och beräkning av solvensgränsen

9 §

Fastställande av värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen

Värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen utfärdas genom förordning av statsrådet på det sätt som föreskrivs nedan. Värdet av konstanterna ska fastställas med beaktande av den empiriska informationen om riskerna i olika placeringar och om placeringsmarknaden. Social- och hälsovårdsministeriet ska höra Finansinspektionen vid beredningen av förordningen.

10 §

Skuldandel

Vid solvensberäkningen beaktas den skuldandel som hänför sig till placeringarna i pensionsanstaltens följande placeringar:

1) placeringsfonder och fondföretag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), alternativa investeringsfonder enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) samt övriga fondföretag som kan jämföras med dem,

2) fastighets- eller bostadsaktiebolag som är dotter- eller intressebolag till pensionsanstalten, och

3) dotter- eller intressebolag till pensionsanstalten vilka bedriver placeringsverksamhet, om upptagande av skuld ökar placeringsobjektets risk i förhållande till någon av riskklasserna enligt 11 § som placeringen exponeras för.

Skuldandelen avser förhållandet mellan den skuld som hänför sig till placeringen och placeringens verkliga värde. I fråga om en enskild placering används samma skuldandel vid beräkningen av dess alla riskklassspecifika riskvärden och förväntade avkastningar.

11 §

Riskklasser

Vid solvensberäkningen tillämpas följande riskklassificering:

1) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i Schweiz,

2) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i Förenta staterna och Kanada,

3) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i övriga utvecklade stater,

4) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i tillväxtländer,

5) risk som hänför sig till övriga aktier, andelar och motsvarande placeringar samt kapitalfonder,

6) ränterisk,

7) kreditmarginalrisk i sådana statliga masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1,

8) kreditmarginalrisk i premielån och placeringsslån med säkerhet samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av andra samfund än stater, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1,

9) kreditmarginalrisk i premielån och placeringsslån utan säkerhet samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av stater eller andra samfund, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 2,

10) kreditmarginalrisk i kapitallån enligt 12 kap. i aktiebolagslagen (624/2006) samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av stater eller andra samfund, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 3,

11) fastighetsrisk i bostadsfastigheter och obebyggda fastigheter,

12) fastighetsrisk i kommersiella och övriga bebyggda fastigheter,

13) valutarisk,

14) råvarurisk,

15) risk avseende avkastningskrav,

16) försäkringsrisk,

17) kvarstående risk,

18) övriga väsentliga placeringsrisker.

Närmare bestämmelser om kreditbetygen och om tillämpningen av dem utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om stater som ingår i ovan avsedda övriga utvecklade stater och tillväxtländer samt om beräkningen av det genomsnittliga kreditbetyget för indirekta placeringar.

12 §

Beräkning av riskvärdet för riskklassen

Riskvärde beräknas för varje riskklass j med formeln

$$V_j = \sum_i A_i \min [(1 + \tau L_i) S_j; 1],$$

där A_i är beloppet av en enskild placering i som exponerats för den risk som avses i riskklass j och L_i den skuldandel som ingår i placeringen samt S_j den förväntade förlust som fastställts för riskklass j .

Den förväntade förlusten S_j i riskklass j och värdet av den konstant τ som beskriver risken med upptagande av skuld fastställs genom förordning av statsrådet.

13 §

Beräkning av riskklassens förväntade avkastning

Förväntad avkastning beräknas för varje riskklass j med formeln

$$\mu_j = \sum_i (m_j + L_i (m_j - m_6)) A_i,$$

där A_i är beloppet av en enskild placering i som exponerats för den risk som avses i riskklass j och L_i den skuldandel som ingår i placeringen samt m_j väntevärdet av avkastning för riskklass j . Konstanten m_6 är väntevärdet av avkastning för ränteriskklassen.

Värdet av väntevärdet av avkastning m_j för en placering i riskklass j fastställs genom förordning av statsrådet.

14 §

Ränte- och kreditmarginalrisk

Vid beräkning av ränte- och kreditmarginalrisk beaktas placeringarnas duration på så sätt att, utöver det som föreskrivs i 12 och 13 §,

1) man vid beräkning av förväntad avkastning för ränteriskklassen ersätter konstanten m_j

med produkten av m_j och durationen av den placering som exponerats för ränterisk, där durationen är upphöjd till γ ,

2) man vid beräkning av riskvärdet för ränteriskklassen ersätter konstanten S_j med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering som exponerats för ränterisk och den förväntade avkastningen för riskklassen som fastställts i punkt 1, när värdet för termen A_i är ett,

3) man vid beräkning av riskvärdet för kreditmarginalriskklassen ersätter konstanten S_j med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering som exponerats för kreditmarginalrisk och den förväntade avkastningen för riskklassen som fastställts i 13 §, när värdet för termen A_i är ett.

Värdet av konstanten γ som beskriver formen av räntekurvan fastställs genom förordning av statsrådet.

15 §

Valutarisk

Om det i de placeringar som exponerats för valutarisk ingår en valuta med korta positioner, ska för varje sådan valuta beräknas ett riskvärde både för försvagning och för förstärkning av valutans mot euron genom att tillämpa den förväntade förlust som fastställts för riskklass 13. Då är valutans riskvärde det större av riskvärdena, men minst noll.

För andra placeringar än de som exponerats för valutarisk enligt 1 mom. beräknas ett riskvärde enligt 12 § och förväntad avkastning enligt 13 §.

Riskvärdet för valutariskklassen fås genom att räkna ihop de valutaspecifika riskvärdena som avses i 1 mom. och det riskvärde som avses i 2 mom.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om detaljerna i fråga om beräkningen av valutarisken.

16 §

Råvarurisk

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur korta positioner i placeringar som exponerats för råvarurisk ska hanteras vid solvensberäkningen.

17 §

Risk avseende avkastningskrav och försäkringsrisk

Trots bestämmelserna i 12 § beräknas riskvärdet för klassen för risk avseende avkastningskrav enligt formeln

$$V_j = (k + b C - \lambda S_j) A_j,$$

där k är den diskonteringsränta som används vid beräkningen av ansvarsskulden eller pensionsansvaret, b den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som avses i 171 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) som gäller dagen efter beräkningstidpunkten, S_j är den förväntade förlust som fastställts för risk avseende avkastningskrav och A_j är ansvarsskulden eller pensionsansvaret, med avdrag för ofördelat och fördelat tilläggsförsäkringsansvar enligt 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, tilläggsförsäkringsansvar enligt 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser och 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, utjämningsbelopp enligt 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare (1272/2006) inte beaktas i premieansvaret.

Trots bestämmelserna i 13 § beräknas den förväntade avkastningen för klassen för risk avseende avkastningskrav enligt formeln

$$\mu_j = - (k + b + D + \lambda m_j) A_j,$$

där m_j är det väntevärde för avkastning som fastställts för risk avseende avkastningskrav, A_j

är den ansvarsskuld eller det pensionsansvar som fastställts i 1 mom. och λ är graden av bundenhet till aktieavkastningen som avses i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Vid beräkning av riskvärdet och den förväntade avkastningen för försäkringsriskklassen enligt 12 och 13 § avses med termen A_j totalbeloppet av pensionsanstaltens ansvar avseende framtida och påbörjade ålders- och invalidpensioner.

Värdet av konstanten C som beskriver en nedgång i solvensen och värdet av konstanten D som beskriver avsättningskoefficientens förväntade tillväxt fastställs genom förordning av statsrådet.

18 §

Indirekta placeringar

Riskerna ska vid indirekta placeringar beaktas på samma sätt som riskerna vid direkta placeringar. Indirekta placeringar kan då vid beräkningen av riskvärdet och den förväntade avkastningen hanteras som en helhet eller delas in i flera delar om detta förfarande ger en korrekt bild av de risker som hänför sig till placeringen.

De risker som hänför sig till indirekta placeringar vars placeringsstil motsvarar social- och hälsovårdsministeriets förordning kan emellertid beaktas i enlighet med den placeringsstil som nämns i förordningen, om placeringen genom skäliga åtgärder inte annars kan delas in i riskklasser enligt 11 §. De risker som hänför sig till placeringen beaktas då på det sätt som föreskrivs för respektive placeringsstil i förordningen. I detta fall ska också de risker som inte annars blir beaktade, beaktas som en egen riskklass och som en kvarstående risk som ökar risken, på det sätt som fastställs i förordningen för respektive placeringsstil.

Bestämmelser om placeringsstilarna och beaktande av risker enligt placeringsstil utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om beaktandet av riskerna vid indirekta placeringar.

19 §

Derivatavtal

Vid beräkningen av riskvärdet för respektive riskklass ska de derivatavtal beaktas som är behäftade med risk i riskklassen i fråga.

De risker som hänför sig till derivatavtal beaktas så att man till det riskvärde som beräknats för respektive riskklass fogar den skillnad som fås då man från derivatavtalets marknadsvärde drar av derivatavtalets värde minskat med riskklassens förväntade förlust. Om derivatavtalet är en option ska den tid då optionen förfaller beaktas vid beräkningen av riskvärdet för riskklassen. Om optionen förfaller över ett år från beräkningstidpunkten används ett år som tid.

Trots bestämmelserna i 2 mom. kan de risker som hänför sig till derivatavtal också beaktas så att riskvärdena beräknas enligt 12 § och genom att som term A_i använda derivatavtalets deltaekvivalent, där man med deltaekvivalent avser produkten av marknadsvärdet av det underliggande finansiella instrumentet i derivatavtalet och derivatavtalets delta. Pensionsanstalten kan använda den beräkningsmetod som avses i detta moment vid beräkningen av riskvärdet för en eller flera riskklasser, om metoden sett till helheten inte underskattar de risker som derivatavtalet medför. Pensionsanstalten ska meddela Finansinspektionen att beräkningsmetoden enligt detta moment används.

Finansinspektionen meddelar föreskrifter om beaktande av derivatavtal vid beräkning av den förväntade avkastningen för riskklassen samt närmare föreskrifter om beaktande av derivatavtal vid beräkning av riskvärdet och principerna för beräkningsmetoden enligt 3 mom. samt om meddelandet till Finansinspektionen.

20 §

Bankinsättningar och fordringar

Kreditmarginalrisken för bankinsättningar fastställs enligt bankens kreditbetyg. I fråga om bankinsättningar som inte är tidsbundna räknas

ränte- och kreditmarginalrisken genom att man tillämpar en duration på en dag.

Vid tillämpning av denna lag räknas pensionsanstaltens fordringar in i placeringarna. Till fordringar hänförs dock inte de risker som avses i riskklassificeringen i 11 §. Om fordringarna hänför sig till kostnadsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare och 138 § i lagen om pension för företagare eller till statsandelar enligt 152 § i lagen om sjömanspensioner och 135 och 135 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) tillämpas 8 § i denna lag inte på fordringarna.

21 §

Övriga väsentliga risker som hänför sig till placeringarna

Om sådana risker hänför sig till pensionsanstaltens placeringar som inte ingår i de riskklasser som avses i 11 § 1 mom. 1—17 punkten och som har väsentlig inverkan på pensionsanstaltens solvensgräns, ska pensionsanstalten också beakta dessa risker som avses i 11 § 1 mom. 18 punkten vid beräkning av solvensgränsen. Dessa risker beaktas vid beräkningen av solvensen genom pensionsanstaltens egen beräkningsmetod som ger riskvärdet för riskklass 18 och korrelationskoefficienten med de övriga riskklasserna. Bestämmelser om väntevärdet av avkastning för riskklass 18 utfärdas genom förordning av statsrådet i enlighet med 13 § 2 mom.

Pensionsanstalten ska informera Finansinspektionen om att en egen beräkningsmetod används samt motivera användningen av riskklass 18 och uppge vad värdet av de konstanter som används i beräkningsmetoden baserar sig på. Finansinspektionen kan förutsätta att anstalten ändrar beräkningsmetoden och värdet av konstanterna så att de noggrannare beskriver pensionsanstaltens risker.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om principerna för beräkningsmetoden och den rapportering som hänför sig till den.

22 §

Beräkning av koncentrationsrisken

Vid beräkning av solvensgränsen beräknas koncentrationsrisken för aktieriskklasserna 1—4.

Koncentrationsrisken beräknas så att man vid beräkningen av riskvärdet enligt 12 § till den förväntade förlust S_j som fastställts för varje aktieriskklass som nämns i 1 mom. lägger ett tal som beräknas enligt formeln

$$\alpha \sum_i \text{maks} [(w_i - \epsilon); 0],$$

där w_i är andelen av den placering i som är behäftad med aktierisk och som ingår i aktieriskklass j av alla placeringar som innehåller en aktierisk som nämns i 11 § 1 mom. 1—4 punkten.

Bestämmelser om gränsvärdet för koncentrationsrisken ϵ och konstanten α , som beskriver den riskökning som beror på den koncentration som överstiger gränsvärdet, utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Beräkning av solvensgränsen

Pensionsanstaltens solvensgräns beräknas på så sätt att det riskvärde och den förväntade avkastning som avses i 12—22 § för varje riskklass kombineras så att de bildar pensionsanstaltens krav på solvenskapital, dvs. solvensgräns, som beräknas enligt formeln

$$V_{Kokonais} = -\sum_j \mu_j + \sqrt{\sum_i \sum_j \rho_{ij} (V_i + \mu_i)(V_j + \mu_j) + \sum_j \beta_j^2 B_j^2 + \sum_k K_k},$$

där V_j är riskvärdet för riskklass j , μ_j är den förväntade avkastningen för riskklass j , ρ_{ij} är korrelationen mellan riskklasserna i och j , B_j är det mindre värdet av summan av långa positioner och summan av korta positioner i riskklass j samt K_k är det belopp som avses i 8 § och som föranleds av överskridningen av motparten k .

Solvensgränsen är dock minst 5 procent av placeringarna.

Bestämmelser om värdet av konstanten β_j som beskriver den riskökning som beror på skillnaden mellan korta och långa positioner och om korrelationen mellan riskklasserna ρ_{ij} utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

24 §

De grunder som pensionsanstaltens styrelse ska fastställa

Pensionsanstaltens styrelse ska fastställa och till sin placeringsplan foga

1) grunderna för beaktandet av riskerna med indirekta placeringar, av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 18 §,

2) grunderna för användning av derivatavtal, av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 19 §, de fullmakter i euro som gäller derivatavtal samt den tillåtna maximala förlusten och dess betydelse för pensionsanstaltens solvens,

3) grunderna för användning av riskklass 18, av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 21 § på sina placeringar,

4) grunderna för beräkning av durationen enligt 14 § för de placeringar som exponerats för ränte- och kreditmarginalrisk.

Pensionsanstaltens styrelse ska övervaka att grunderna är uppdaterade samt tillämpningen av dem. Styrelsen ska därtill övervaka den risk som tillämpningen av de grunder som hänför sig till derivatavtal innebär för pensionsanstalten och årligen godkänna en redogörelse för tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Redogörelsen ska lämnas till Finansinspektionen.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av de grunder som avses i denna paragraf.

25 §

Värdering av tillgångar

Vid beräkning av solvensgränsen ska placeringarna värderas till verkligt värde.

26 §

Förvaring av tillgångar

Pensionsanstaltens tillgångar ska förvaras på ett tillförlitligt sätt. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, ska registret stå under offentlig tillsyn.

27 §

Dispens

Finansinspektionen kan på ansökan av pensionsanstalten för högst två år i sänder höja en i 6 § avsedd begränsning för ett eller flera samfund till högst 10 procent av placeringarna, om det är motiverat med beaktande av samfundets risker. Finansinspektionen ska, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 4 §.

28 §

Exceptionella omständigheter

Finansinspektionen följer utvecklingen på finansmarknaden och bedömer hur utvecklingen påverkar pensionsanstalternas solvens. Om pensionsanstalternas genomsnittliga solvens har

sjunkit betydligt eller hotar sjunka snabbt och betydligt på grund av exceptionella omständigheter på finansmarknaden, ska Finansinspektionen utan dröjsmål göra en anmälan om detta till social- och hälsovårdsministeriet.

Efter det att social- och hälsovårdsministeriet har fått den anmälan som avses i 1 mom. får det genom förordning av statsrådet föreskrivas att Finansinspektionen får förlänga den tidsfrist för en plan för återställande av en sund finansiell ställning som anges i 20 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 48 d § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, i 83 e § 2 mom. i lagen om försäkringskassor och i 209 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner så att tidsfristen löper ut senast tre år efter det att förordningen utfärdades.

Genom förordning av statsrådet kan det för högst två år i sänder bestämmas att vissa placeringar vid beräkning av solvensgränsen värderas till ett annat värde än det verkliga värdet, om detta, på grund av stor variation i fråga om placeringarnas verkliga värde eller av någon annan därmed jämförbar särskild orsak, är nödvändigt för att rätt bild ska ges av pensionsanstalternas solvens.

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

Genom denna lag upphävs lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).

Lag**om temporär ändring av 168 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 168 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1121/2006, som följer:

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de placeringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och Sjömanspensionskassan som hänförs till punkt 1 i grupp IV enligt 6 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. När

den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovannämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 20 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till och med den 31 december 2016. Denna lag tillämpas första gången vid beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten för aktier för det första kvartalet 2015.

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 168 § 2 och 3 mom., 171 § 2 mom. och 201 §, sådana de lyder, 168 § 2 mom. i lag 1363/2007 samt 168 § 3 mom., 171 § 2 mom. och 201 § i lag 1121/2006, som följer:

168 §

Uppgörande av beräkningsgrunder

Grunderna för beräkning av ansvarsskulden och pensionsansvaret ska omfatta grunderna för det tilläggsförsäkringsansvar som är bundet till aktieavkastningen. Beräkningsgrunderna ska uppgöras så att det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret kan minska pensionsanstaltens ansvarsskuld eller pensionsansvar med högst ett belopp som uppgår till tio procent av pensionsanstaltens ansvarsskuld. Från detta belopp ska emellertid dras av det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar och det på försäkringstagarna fördelade tilläggsförsäkringsan-

svar som avses i 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser och i 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, det utjämningsbelopp som avses i 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret, den ansvarsskuld som uppstår av det tilläggs pensionsskydd som avses i 30 a § 1 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare (396/2006) samt ansvarsskulden enligt 138 § i lagen om pension för företagare och 29 § i lagen om införande av lagen om pension för företagare (1273/2006). Det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäk-

ringsansvaret ska vid varje pensionsanstalt vara lika stort i förhållande till den ovannämnda ansvarsskulden. Grunden för den årliga förändringen av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret utgörs av andelen enligt aktiernas genomsnittliga årsavkastning av tiondedelen av den ansvarsskuld som avses ovan. Den årliga förändringen granskas innan en eventuell minskning har gjorts till följd av tillämpningen av 170 och 171 § i denna lag. I beräkningsgrunderna ska tas in den årliga utjämnningen mellan pensionsanstalterna av det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvarets relativa andel som ett led i utredningen av kostnaderna enligt 179 §. Om det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret efter utjämnningen underskrider den ovannämnda nedre gränsen på tio procent, ska underskridningen kompletteras genom minskning av respektive pensionsanstalts ofördelade tilläggsförsäkringsansvar eller tilläggsförsäkringsansvar.

Med aktiernas genomsnittliga årsavkastningsprocent avses den genomsnittliga årsavkastningen, minskad med en procentenhet, av de aktieplaceringar för pensionsanstalter med verksamhet enligt denna lag och Sjömanspensionskassan som är föremål för handel på en i 11 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/) avsedd reglerad marknad i utvecklade stater. När den genomsnittliga årsavkastningen beräknas kan andelen av de ovannämnda placeringarna för varje pensionsanstalt vara högst 20 procent. Den genomsnittliga årsavkastningsprocenten beräknas av Pensionsskyddscentralen utifrån de uppgifter som pensionsanstalterna lämnat.

171 §

Komplettering av ålderspensionsansvaret

Om det sammanlagda beloppet av pensionsanstalternas till aktieavkastningen bundna

tilläggsförsäkringsansvar är större än fem procent av deras sammanlagda belopp av de i 168 § 2 mom. avsedda ansvarsskulder eller pensionsansvar som utgör grunden för beräkningen av till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvar, ska den överskjutande andelen användas för kompletteringar av de fonderade delar som avses i 1 mom. i denna paragraf.

201 §

Uppgifter för komplettering av ålderspensionsåtagandena

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsskyddscentralen rätt att inom den tid och i den form som den bestämmer av pensionsanstalterna få de uppgifter om respektive pensionsanstalts ansvarsskuld eller pensionsansvar och solvenskapital som behövs för beräkningen av den i 171 § 1 mom. avsedda avsättningskoefficienten för pensionsansvaret samt de uppgifter om belopp och avkastning av aktieplaceringar som är föremål för handel på en i 11 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar avsedd reglerad marknad i utvecklade stater som behövs för beräkning av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten enligt 168 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På beräkningen av den genomsnittliga årsavkastningsprocenten för aktier för det sista kvartalet 2016 och på fastställande av grunderna för det till aktieavkastningen bundna tilläggsförsäkringsansvaret tillämpas 168 § i lagen om pension för arbetstagare sådan paragrafen lydte den 31 december 2016.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 13 a § och 15 §, sådana de lyder, 13 a § i lag 524/2008 och 15 § i lag / , och
ändras 17 § 1 mom., 18 § 1 mom., 23 §, 29 § 1 mom., 29 e § 2 och 5 mom. och 29 f § 1 mom., sådana de lyder, 17 § 1 mom., 18 § 1 mom., 23 §, 29 § 1 mom. och 29 e § 2 och 5 mom. i lag 442/2012 samt 29 f § 1 mom. i lag 419/2009, som följer:

17 §

Solvensgräns och krav på minimikapital

Ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvensgräns fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av de risker som hänför sig till placeringarna och försäkringsrörelsen. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/).

18 §

Överföringar till det fördelade och det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret

Maximibeloppet av ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst fyrtio procent av ansvarsskulden, minskat med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital för andra året i följd överskrider solvenskapitalets maximibelopp, ska arbetspensionsförsäkringsbolaget från och med det året varje år till det fördelade tilläggsförsäkringsansvaret överföra ett belopp som utgör en tredjedel av det belopp med vilket bolagets solvenskapital överskrider maximibeloppet. Om överskridningen kan betraktas som bestående, ska bolaget

organisera sin verksamhet så att bolagets solvenskapital återförs under maximibeloppet.

23 §

Begränsningar av vinstutdelningen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte dela ut vinst, om bolagets solvenskapital underskrider solvensgränsen eller solvenskapitalet minskat med utjämningsbeloppet underskrider kravet på minimikapital eller det är eller borde vara känt att bolaget är insolvent.

Vinst får inte heller delas ut, om det är eller borde vara känt att vinstutdelningen leder till att solvenskapitalet sjunker under det belopp som föreskrivs i 1 mom. eller till att bolaget blir insolvent.

29 §

Arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag och delning

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens samtycke fusioneras med ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, överlåta sitt försäkringsbestånd eller en del av det till ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller delas enligt vad som bestäms i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om en ovan avsedd åtgärd inte inkräktar på de försäkrade förmånerna, om åtgärden inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten och om Finansinspektionen

anser att överlåtelsen av försäkringsbeståndet är motiverad med tanke på verkställigheten av arbetspensionssystemet. Till Finansinspektionen ska i samband med ansökan om samtycke lämnas in en beräkning över det överlåtande bolagets ansvarsskuld och solvenskapital samt om de placeringar som täcker dem. Finansinspektionen har rätt att till samtycket föga de villkor som inspektionen anser behövliga för att trygga de försäkrade förmånerna eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten.

29 e §

Solvenskapital som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet anges det belopp som avses i 1 mom. på framställning av Finansinspektionen som en fast procentandel av ansvarsskulden, minskad med ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Procentandelen beräknas så att den motsvarar det dubbla beloppet av medianen för förhållandet mellan solvensgränsen och de placeringar som beräkningen av den

grundar sig på för de pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

29 f §

Tillgångar som överförs vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd

Vid överlåtelse av ett arbetsgivarspecifikt försäkringsbestånd ska till den övertagande pensionsanstalten överföras tillgångar till ett belopp som motsvarar den ansvarsskuld som överförs och som avses i 29 d § och det där ingående solvenskapital som överförs och som avses i 29 e §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 19 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten, 21 kap. 2 § 2 mom. 9 punkten, 22 kap. 2 § 2 mom. och 25 kap. 9 § 1 mom., sådana de lyder i lag / , som följer:

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och en revisors yttrande

Utöver vad som föreskrivs om saken i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven i fråga om ansvarsskuld enligt 9 och 10 kap. och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap. i denna lag eller solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/).

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §

Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

Av planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska det framgå

9) en utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven i fråga om ansvarsskuld enligt 9 och 10 kap. och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap. i denna lag eller solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar,

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven i fråga om ansvarsskuld enligt 9 och 10 kap. och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap. i denna lag eller solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som denna lag ställer på publika försäkringsbolags bolagsordning. Ändringen av bolagsordningen förfaller, om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att Finansinspektionen har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

9 §

Förbud mot överlåtelse och pantsättning

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett finländskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller kraven i fråga om ansvarsskuld enligt 9 och 10 kap. i denna lag,

2) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § i denna lag eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

3) försäkringsbolaget inte uppfyller kravet i fråga om solvenskapital enligt 11 kap. 2 § i denna lag eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital underskrider solvensgrän-

sen enligt 17 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Finansinspektionen har anledning att anta att bolagets ställning ytterligare kommer att försämrans eller om Finansinspektionen anser att bolaget håller på att komma i en sådan situation.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 193 a § 2 mom. och 201 §, sådana de lyder i lag 1233/2009, och
ändras 184 § 1 mom. 10 punkten, 193 a § 3 mom. och 208 § 1 och 2 mom.,
av dem 193 a § 3 mom. sådant det lyder i lag 1233/2009 och 208 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 445/2012, som följer:

184 §

Styrelsens uppgifter

Styrelsen skall

10) sköta de ärenden som enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/) hör till styrelsens uppgifter, och

193 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionskassan

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska lämnas till pensionskassans styrelse.

208 §

Beräkning av solvensgräns och solvenskapital

Pensionskassans solvensgräns beräknas enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar.

Med pensionskassans solvenskapital avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar ska anses överstiga pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara åtaganden med iakttagande av 16 a § 5 och 8—10 punkten, 16 b §, 16 c § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 16 d § 2, 4, 5 och 6 punkten samt 16 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). Som ansvarsskuld som hör till skulderna används den försäkringstekniska ansvarsskulden enligt 202 § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 125 och 128 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 128 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1232/2009, samt
ändras rubriken för 125 § och 125 § 4 mom. samt 128 a § 3 mom.,
sådana de lyder, rubriken för 125 § och 125 § 4 mom. i lag 990/2008 och 128 a § 3 mom. i lag 1232/2009, som följer:

125 §

Ansvarsskuld och diversifiering av placeringar

— — — — —
Vid diversifiering av pensionsanstaltens placeringstillgångar ska lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/) iakttas.

128 a §

Särskilda bestämmelser om revision i pensionsanstalten

— — — — —
En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska lämnas till pensionsanstaltens styrelse.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 2 § 1 mom. 9 punkten och 46 § 1 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 9 punkten i lag 391/2006 och 46 § 1 mom. i lag 1122/2006, samt
ändras 1 § 5 mom., 6 § 2 och 3 mom., 45 § 1, 4 och 5 mom., 48 b § 1 mom., 48 c § 2—4 mom., 48 h § 4 mom., 116 § 6 punkten, 120 § 1 och 3 mom. och 121 §,
av dem 1 § 5 mom. sådant det lyder i lag 174/2009, 6 § 3 mom., 45 § 4 och 5 mom., 48 b § 1 mom., 48 c § 2—4 mom., 116 § 6 punkten och 121 § sådana de lyder i lag 443/2012, 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 251/2002, 48 h § 4 mom. sådant det lyder i lag / samt 120 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1323/1997, som följer:

1 §

Bestämmelserna i 46, 46 a och 47 b—47 j § tillämpas inte på en B-pensionsstiftelse och inte heller på en AB-pensionsstiftelses B-avdelning.

6 §

De tillgångar som en AB-pensionsstiftelses B-avdelning har och de tillgångar som utgör täckning för det pensionsansvar som A-avdelningen har och som enligt bestämmelserna i lagen inte ska användas för andra ändamål, ska användas enbart för tryggnad av sådana pensioner och övriga förmåner som avdelningen i fråga svarar för, om inte pensionsstiftelsen med stöd av 3 mom. beslutar något annat.

Om en A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 eller 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna (*övertäckning*) överföras till täckning för B-avdelningens pensionsansvar. Om B-avdelningens tillgångar i samband med bokslutet uppskattas överstiga beloppet av pensionsansvaret och övriga skulder och tillgångarna i sin helhet beräknas varaktigt överstiga beloppet av B-avdelningens pensionsansvar och övriga skulder, får den överskjutande delen överföras till täckning för A-avdelningens pensionsansvar. En överföring av tillgångar från en B-avdelning förutsätter Finansinspektionens samtycke. Till följd av överföringen får ansvarsunderskott inte kvarstå i den avdelning varifrån tillgångar överförs. När tillgångar överförs från en B-avdelning förutsätts det att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp.

45 §

Arbetsgivaren ska minst en gång var fjärde månad betala understödsavgifter till en B-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses B-

avdelning eller ställa säkerheter för täckande av ansvarsunderskottet minst så att de tillsammans med B-pensionsstiftelses eller AB-pensionsstiftelses B-avdelnings övriga intäkter är tillräckliga för att täcka de betalningar som har föranletts av pensionerna, pensionsstiftelses eller dess B-avdelnings övriga kostnader samt den årliga förändringen i pensionsansvaret.

Om solvenskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning överskrider solvenskapitalets maximibelopp enligt 48 c § 2 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i den paragrafen med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det vid behov om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelses pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med Finansinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det vid behov om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelning. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalningen att solvenskapitalet i AB-pensionsstiftelses B-avdelning överskrider solvenskapitalets maximibelopp enligt 48 c § 2 mom.

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av de risker som hänför sig till försäkringsrörelsen och placeringarna. Närmare bestämmelser om beräkning av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/).

48 c §

Maximibeloppet av pensionsstiftelsens solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst femtio procent av pensionsansvaret, minskat med tilläggsförsäkringsansvaret. Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom understödsavgifter upp till solvenskapitalets maximibelopp.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionsstiftelse vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för sänkning av understödsavgifterna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder för beräkning av pensionsansvaret som meddelats med stöd av 166 § i den lagen.

48 h §

Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de

situationer som avses i 28 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

116 §

Utöver vad som föreskrivs i 9 § ska i sampensionsstiftelsens stadgar nämnas

6) hur arbetsgivarnas andel av den i 45 § avsedda övertäckningen och den överskjutande delen räknas ut i en avdelning som följer det utjämnande systemet och hur övertäckningen eller den överskjutande delen överförs mellan avdelningarna när i dessa ingår olika arbetsgivare.

120 §

Vad som i 6 § 3 mom. bestäms om överföring av övertäckningen eller den överskjutande delen eller en del av dem från en A- eller B-avdelning, tillämpas i en sampensionsstiftelse på varje arbetsgivare separat. Följer en sampensionsstiftelse det utjämnande systemet i A- eller B-avdelningen, överförs övertäckningen eller den överskjutande delen eller en del av dem till arbetsgivarna så som bestäms i pensionsstiftelsens stadgar.

Hör inte samma arbetsgivare i en AB-sampensionsstiftelse till såväl A- som B-avdelningen ska det i pensionsstiftelsens stadgar bestämmas hur övertäckningen eller den överskjutande delen överförs från en avdelning till en annan. För att en stadgeändring som avser detta ska kunna godkännas krävs det att arbetsgivarna i pensionsstiftelsen samtycker till stadgeändringen.

121 §

Om till en A-sampensionsstiftelse eller A-avdelningen inom en AB-sampensionsstiftelse hörande arbetsgivares tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas täcka beloppet av ansvaret enligt 46 och 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överstiga beloppet av ifrågavarande arbetsgivares pensions-

ansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivarers samtycke överföras till täckning av pensionsansvaret för en annan arbetsgivare i pensionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli ansvarsunderskott.

Om till en B-sampensionsstiftelse eller B-avdelningen inom en AB-sampensionsstiftelse hörande arbetsgivarers tillgångar i samband med bokslutet i sin helhet uppskattas överstiga beloppet av ifrågavarande arbetsgivarers pensionsan-

svar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med nämnda arbetsgivarers samtycke överföras till tillgångarna för en annan arbetsgivare i pensionsstiftelsen. Till följd av överföringen får hos den överförande arbetsgivaren inte bli ansvarsunderskott. Dessutom förutsätts det att den överförande arbetsgivarers andel av pensionsstiftelsens solvenskapital efter överföringen överskrider det dubbla beloppet av solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 § 8 mom., sådant det lyder i lag 1123/2006, samt

ändras 2 § 1 mom., 8 a § 2 och 5 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 c § 1 mom., 83 d § 2—4 mom. och 83 u § 4 mom.,

sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 1115/2006, 8 a § 2 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 c § 1 mom., 83 d § 2—4 mom. och 83 u § 4 mom. i lag 444/2012 samt 8 a § 5 mom. i lag 250/2002, som följer:

2 §

Denna lag ska tillämpas på försäkringskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006), lagen om pension för företagare (1272/2006), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991), om inte något annat följer av de nämnda lagarna. Bestämmelserna i 83 §, 83 f § 3 mom. och 83 g—83 r § i denna lag gäller dock inte en pensionskassas verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare. En och samma försäkringskassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkringsverksamhet.

8 a §

Om i fråga om en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet vid en pensionskassa tillgångarna i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar den överskjutande delen överföras till en avdelning som beviljar tilläggsförmåner till täckning för ansvarsskulden. Överföring av den överskjutande delen från en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet förutsätter dock Finansinspektionens samtycke och att solvenskapitalet efter överföringen uppgår till minst solvensgränsens dubbla belopp. Om i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner vid en pensionskassa tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser

och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av avdelningens ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden (*övertäckning*) överföras till en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet.

Till den del den i 2 mom. avsedda skillnaden uppkommit på grund av medlemsavgifter som medlemmarna har betalt kan ingen överföring göras till en annan avdelning. I pensionskassans stadgar ska det fastställas hur övertäckning eller en överskjutande del som överförs från en avdelning till en annan ska användas mellan delägarna.

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner eller i fråga om en avdelning som beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans eller, på motsvarande sätt, en av dess avdelningars ansvarsskuld och övriga skulder, får den övertäckning som motsvarar skillnaden med Finansinspektionens samtycke återbetalas till pensionskassans delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskulderna. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får det vid behov föreskrivas att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen. För att tillgångar ska kunna återbetalas från en avdelning som beviljar tilläggsförmåner förutsätts det att solvenskapitalet för en avdelning som bedriver lagstadgad verksamhet överskrider maximibeloppet av solvenskapitalet enligt 83 d § 2 mom.

Om pensionskassans solvenskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider sitt maximibelopp, kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i 83 d § med Finansinspektionens samtycke återbetalas till delägarna. Genom för-

ordning av social- och hälsovårdsministeriet får det vid behov föreskrivas om att vissa poster lämnas obeaktade i solvenskapitalet när den överskjutande delen uppskattas och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av solvenskapital för ett år, med beaktande av de risker som hänför sig till försäkringsrörelsen och placeringarna. Närmare bestämmelser om beräkningen av solvensgränsen finns i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar (/).

83 d §

Maximibeloppet av pensionskassans solvenskapital är solvensgränsens tredubbla belopp, dock minst femtio procent av ansvarsskulden, minskat med tilläggsförsäkringsansvaret, utjämningsbelopp och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare inte beaktas i premieansvaret. Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas genom försäkringspremier upp till solvenskapitalets maximibelopp.

Tilläggsförsäkringsansvaret kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna så att solvenskapitalet efter upplösningen överskrider solvensgränsen minst 1,3 gånger.

Tilläggsförsäkringsansvaret för en pensionskassa vars solvenskapital överskrider solvensgränsen högst 1,3 gånger efter tillämpningen av 1 och 3 mom. och uppgår till minst samma belopp som solvensgränsen kan upplösas för nedsättning av försäkringspremierna i motsvarande grad som arbetspensionsförsäkringsbolagen med stöd av 169 § i lagen om pension för arbetstagare kan bevilja nedsatta försäkringspremier på grundval av sin placeringsverksamhet. Grunderna för upplösningen ingår i de grunder

för beräkning av ansvarsskulden som fastställts med stöd av 166 § i den lagen.

— — — — —

83 u §

— — — — —

Av en pensionskassas solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finans-

inspektionen kan tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 28 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 24 februari 2015